

Visor att minnas

Sånger från Solglimten

Del 2 - med ackord

Det gamla paret

Elvira Madigan

Emma och Kunnigunda

Fia Jansson

Haver ni sett Karlsson

Holmgrens anteckningsbok

Jungman Jansson

Kaffe utan grädde

Kaffetåren

Kalle P.

Musikmjölkningen

O, min Carl Gustaf

På Djurgårdsslätten

Musik att minnas

Det gamla paret

Emil Norlander

1. ^D Käre, ^{A7} minns du på ^D den tiden,
^{A7} då vi voro ^D unga än?
^{A7} Ungdomstiden, ^D ungdomsfriden,
^{A7} skulle jag väl ^D glömma den?
^{A7} När som dagens ^D stök var slut,
^A bjöd du ut mig till ^{E7} Blåsut.
^D När som dagens ^{A7} stök var slut,
^{A7} bjöd du ut mig till ^D Blåsut.

2. ^D Där som träden ^{A7} tätast ^D växa
^{A7} och där ingen på oss ^D såg.
^{A7} Satt man ^D lyckligt vid sin ^D sexa,
^{A7} älskling kommer du ^D ihåg?
^{A7} Hur som jag vid mest var ^D rätt
^A kysste dig så ^{E7} tätt, så ^A tätt.
^D Hur som jag vid mest var ^D rätt
^{A7} kysste dig så ^D tätt, så ^D tätt.

3. ^D Ack, du ^{A7} ungdomstid, du ^D glada,
^{A7} ack, jag minnes ^D dej så väl.
^{A7} Inte togo vi nå'n ^D skada,
^{A7} till vår arma, ^D stackars själ
^{A7} av en ^D lycklig, kort ^D minut
^A på det ^{E7} trevliga ^A Blåsut.
^D Av en ^{A7} lycklig, kort ^D minut
^{A7} på det ^D trevliga ^D Blåsut.

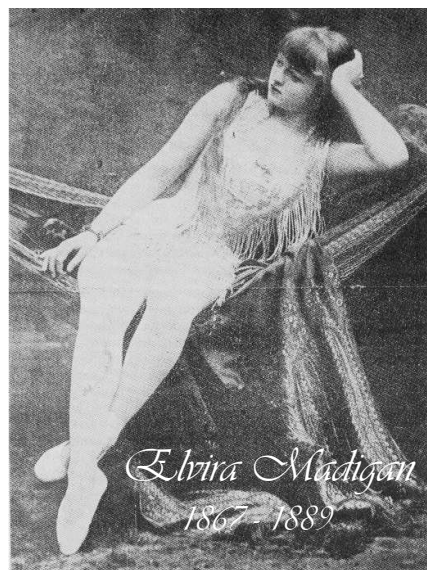
4. ^D Var ^{A7} idyll de ^D nederriva,
^{A7} där det förr var ^D stilla frid.
^{A7} Vad, säj, skall väl ^D övrigt ^D bliva,
^{A7} för de unga i ^D vår tid?
^{A7} Stackars unga, ^D tänk va' vi
^A hade ^{E7} gladare än ^A ni.
^D Stackars unga, ^{A7} tänk va' vi
^{A7} hade ^D gladare än ^D ni.

5. ^D Ungdomstimmarna ^{A7} är ^D korta,
^{A7} man bör ^D räkna var ^D minut.
^{A7} När de en ^D gång äro ^D borta,
^{A7} är det ock på ^D glädjen slut.
^{A7} Vilka ^D minnen bär ni på,
^A när som ni, som vi, ^{E7} blir ^A grå?
^D Vilka ^{A7} minnen bär ni på,
^{A7} när som ni, som vi ^D blir ^D grå?

Elvira Madigan

J. L. Saxon

1. ^ASorgliga saker hända
^{E7}än i våra dar minsann. ^A
^{E7}Sorgligast är dock denna
^{E7}om Elvira Madigan. ^A
2. ^AVacker var hon som en ängel
^{E7}ögon blå och kinder röd, ^A
^{E7}smärt om livet som en stängel
^{E7}men hon fick en grymmer död. ^A
3. ^ANär hon dansade på lina
^{E7}likt en liten lärka glad ^A
^{E7}hördes bifallsropen vana
^{E7}ifrån fyllda bänkars rad. ^A
4. ^ASå kom greve, löjtnant Sparre,
^{E7}vacker var han, utav börd ^A
^{E7}ögon lyste, hjärtat darra,
^{E7}och hans kärleksbön blevörd. ^A
5. ^AGreve Sparre han var gifter,
^{E7}barn och maka hade han ^A
^{E7}och från dessa nu han rymde
^{E7}med Elvira Madigan. ^A
6. ^ASå till Danmark styrdes färden,
^{E7}men det tog ett sorgligt slut, ^A
^{E7}ty långt ut i vida världen
^{E7}längta de att slå sig ut. ^A
7. ^ADet tog slut på deras pengar,
^{E7}ingenting att leva av! ^A
^{E7}För att undgå ödet stränga
^{E7}taga de sin ro i grav. ^A
8. ^ASå pistolen greven lade
^{E7}i sin hand och sikte tog ^A
^{E7}skottet träffa Elviras hjärta
^{E7}knappt hon andas förr'n hon dog. ^A
9. ^AAck, hör nu, Ni ungdomsglada,
^{E7}som så sällan ser Er för ^A
^{E7}att ni ej i blod få bada
^{E7}ock en gång förrän Ni dör! ^A

Emma och Kunnigunda

Einar Svedberg
Mel. Långt bort i skogen

^G
Josef han hette och bodde hos sin mamma.
^C ^G ^{D7} ^G
Mamman hette Josefina Karolina Blom.

Blom hette pappan och Josefs lilla flamma
^C ^G ^{D7} ^G
hette Petronella Kunnigunda vissla lom.
^{D7} ^G
Tra la la la la, tra la la la la
^C ^G ^{D7} ^G
hette Petronella Kunnigunda vissla lom.

^G
En dag sa Josef till mamma sin därhemma:
^C ^G ^{D7} ^G
Nu så vill jag gifta mig för jag är stora karl'n!

Ja, sade mamman, men då får du ta Emma
^C ^G ^{D7} ^G
Petronella Kunnigunda är ju bara barn.
^{D7} ^G
Tra la la la la, tra la la la la
^C ^G ^{D7} ^G
Petronella Kunnigunda är ju bara barn.

^G
Nej, sade Josef får jag ej Kunnigunda
^C ^G ^{D7} ^G
gifter jag mig inte alls, då stannar jag hos dig.

Emma är gammal och ful så man får blunda.
^C ^G ^{D7} ^G
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nå't för mig!
^{D7} ^G
Tra la la la la, tra la la la la
^C ^G ^{D7} ^G
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nå't för mig!

^G
Nej, sade moder, då får du bli hos mamma,
^C ^G ^{D7} ^G
tills att Kunnigunda din blir gammal, ful och tvär.

Nej, sade Josef, då gör det mig detsamma,
^C ^G ^{D7} ^G
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.
^{D7} ^G
Tra la la la la, tra la la la la
^C ^G ^{D7} ^G
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.

G
Nu går vår Josef och slår för Addelunda
C **G** **D7** **G**
Addelunda Rosamunda Kabbelunda Blad.

Hon liknar Emma, men också Kunnigunda
C **G** **D7** **G**
inte vacker, inte ful, men kärleksfull och glad.
D7 **G**
Tra la la la la, tra la la la la
C **G** **D7** **G**
inte vacker, inte ful, men kärleksfull och glad.

^D Känner Ni Fia Jansson, som bor uppå ^{A7} söder?
^D Hon har förresten två stycken vindögda bröder.
^{A7} En av dem heter Hammarlund, en heter Schröder.
^D Här ska Ni se ett hjärta som klappar och blöder.

^D Ifrån den allra finaste adel vi ^{A7} stamma,
^D aldrig jag ens vågat sagt: Jäklar anamma!
^{A7} Vilken som var min pappa och vem var min mamma,
^D det tycker jag förresten kan göra detsamma.

^D Om sommaren bodde vi i en fäbod vid ^{A7} Spånga,
^D där både tjur och oxar och korna mig stånga.
^{A7} Den tiden då var kjolarna vida och långa,
^D men sedan ha de krympt, så att nu är de trånga.

^D Kärleken är i alla fall alltid det värsta.
^D En gång i detta livet jag hade en kär´sta,
^{A7} det var en stilig karl ifrån någon affärssta´
^D men nu så har han flyttat, nu bor han vid Märsta.

^D Syster min var så stor att hon vaktade ^{A7} kriter.
^D En dag så kom en kärlekskrank karl med sitt kvitter.
^{A7} Syster min är förstås inte vidare vitter,
^D nu kan hon också sitta, min själ, där hon sitter.

^D Ack, den som vore drottning ibland ^{A7} eskimåer,
^D då skulle med förvåning jag genast beslå Er
^{A7} jag skulle gå ikring uti gröna triksåer
^D med små, små gula prickar på - tjänare på Er!

Haver Ni sett Karlsson? Emil Norlander

^{G D7 G C G}
Haver Ni sett Karlsson, han som lägger ner rör,
^{D7 G}
Karlsson som är lång som en stör,
^{A7 D7}
Kalle Karlsson från Skanör?
^{G D7 G C G}
Tja, haver Ni sett Karlsson, han som lägger ner rör,
^{Am D7 G Em C D7 G}
han som en gång skall bliva stadens entrepenör.
^{Em C7 H7 Em}
Jonsson, det är hans bästa vän
^{Am H7 Em}
tra la la la la la la la la.
^{C7 H7 Em}
Jonsson, gasmokarn, känner Ni den?
^{A7 D}
Tra la la la la la la.
^{D7 G D7 G C G}
Säg, haver Ni sett Karlsson, han som lägger ner rör,
^{Am D7 G Em C D7 G}
och som jämt är med Jonsson, och som skall bli fabrikör.

^{G D7 G C G}
Aldrig skall vi glömma när vi råkades först.
^{D7 G}
Det var en gång i Berns salong.
^{A7 D7}
Karlsson har så'n gruvlig törst.
^{G D7 G C G}
Jonsson har detsamma, och så intogo vi
^{Am D7 G Em C D7 G}
var sin stadiga kobbelt med ett vassrör i.
^{Em C7 H7 Em}
från tribun spelte man en psalm
^{Am H7 Em}
tra la la la la la la la la.
^{C7 H7 Em}
där vi satt bak en konstgjord palm,
^{A7 D}
Tra la la la la la la.
^{D7 G D7 G C G}
Tänk, det var som om himlen öppnat porten på glänt.
^{Am D7 G Em C D7 G}
Så'n lycksalighetskänsla, ack, ingen dödlig har känt.

En ynkelig visa jag börjar att sjunga
till varning för fruntimmer, gamla och unga.
Den handlar om Holmgren som lade ut krok
för kvinnor och sen förde anteckningsbok.

Till många små flickor han låtsades fria
och bad var och en att få låna en tia.
Ibland gick det bra och ibland uppå tok,
men allt skrev han opp i sin anteckningsbok.

Där stod det att Anna var bra till att gästa,
men bättre var Stina, och Maja den bästa.
Men Lisa, som blivit herr Holmgren för klok,
var struken uti hanses anteckningsbok.

Och Holmgren fick pengar och fästemör värre
men ingen utav dem fick make och herre.
Han lånade bara, ja, tänk en sån slok,
och läste och skrev i sin anteckningsbok.

Men troheten tryter hos älskande även.
Man gick till polisen, som fångade räven.
Han nekade först, men hux flux fick man snok,
på Holmgrens försvarliga anteckningsbok.

Bak hänglås och bom ses nu Holmgren förtvina.
Han sitter och tänker på Maja och Stina
Han tänker uppå hur han fordom sig vrok,
men för nog ej mer någon anteckningsbok.

Jungman Jansson Dan Andersson

Hej å hå, jungman Jansson, redan friskar morgonvinden
sista natten rullat undan och Constantia ska gå.
Har du gråtit med din Stina, har du kysst din mor på kinden?
har du druckit ur ditt brännvin, så sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, är du rädd din lilla snärta
ska bedraga dej, bedraga dej och för en annan slå?
Och som morgonstjärnor blinka, säj, så bultar väl ditt hjärta
vänd din näsa rätt mot stormen och sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, kanske ödeslotten faller
ej bland kvinnfolk, men bland hajarna i Söderhaven blå?
Kanske döden står och lurar bakom trasiga koraller -
han är hårdhänt, men hederlig, så sjung hej å hå!

Kanske sitter du som gammal på en farm i Alabama
medan åren siktas långsamt över tinningarna grå.
Kanske glömmer du din Stina för en sup i Jokohama -
det är slarvigt, men mänskligt, så sjung hej å hå!

Kaffetåren

Em H7
Av allt det goda som man förtär

Em H7
bland alla jordiska drycker

Em H7
ju kaffetåren den bästa är:

C H7
Den skingrar människans nycker.

G D7
Den styrker kroppen, den livar själen

Em H7
den känns från hjässan, ja, ned i hälen!

Em H7 Em
Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

Em H7
Den ena dricker sin tår på bit,

Em H7
an annan älskar att doppa.

Em H7
Parlerar därvid med sådan flit

C H7
att man bör öronen proppa.

G D7
Som trumman bullrar vid krigsreveljen

Em H7
så bullra tungorna i konseljen.

Em H7 Em
Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

Em H7
Förutan kaffe - o, gudadryck!

Em H7
Vad vore mänskliga livet?

Em H7
Allt nytt som ännu ej finns i tryck

C H7
i pannans botten står skrivet.

G D7
Ty sen man druckit ur sista slumpen,

Em H7
stå livets gåtor i kaffesumpen!

Em H7 Em
Hå hå, ja ja. Hå hå, ja, ja.

Kaffe utan grädde

D
Kaffe utan grädde är som kärlek utan kyssar
och kärlek utan kyssar är väl ingen kärlek, säg?
D
Om vi i skogen vandrar eller ut på havet kryssar
får det inte fattas kyssar, inte heller grädde, säg?

A7 **D**
Minns när du köper flaska eller tuben ner i bo'n
Naturgrädde ska de' va', skyddsmärke: Flickan med kon.
D
Kaffe utan grädde är som kärlek utan kyssar
och kärlek utan kyssar är väl ingen kärlek, säg?

A7 **D** **A7**
Bara glädje dagen rymmer
det blir inga gräddbekymmer,
D
Mjolkcentralens steriliserade grädde
den blir jämt okey.
Em **H7**
Den står aldrig och ser sur ut,
Em **H7**
den kan tagas med på tur ut,
Em
vår och vinter, sommar och höst,
E7 **A**
lika bra den håller sig. Hej!

D
Kaffe utan grädde är som kärlek utan kyssar
och kärlek utan kyssar är väl ingen kärlek, säg?

^G
 Vill Ni se Kalle P.
^{D7}
 så ödmjuka tjänare?
 Jag det är fast man plär
^G
 kalla mej Herr Egenkär;
 för mitt sätt är så nätt,
^{E7} ^{Am}
 för att jag fått mera vett,
^G
 men jag tror, avund stor
^{D7} ^G
 uti Norden bor.
^G
 Hör min sång, se min gång
^{D7}
 och min växt så smärt och lång.
 Ja, min tröst är min röst
^G
 tack vare mitt höga bröst.
 Ståtlig jag varje dag
^{E7} ^{Am}
 går i Kungsträdgår'n ett slag
^G
 gången lätt - med mitt sätt
^{D7} ^G
 tar man mig för sprätt
^{Am} ^G
 Då viskar folk: Ja, så sant,
^{D7}
 den där är högst charmant
^G
 och intressant!
^{Am}
 Sen säger man:
^G
 ej någon ann'
^{D7}
 kan gå som Kalle P.
^G ^{D7} ^G
 Hm, hm! Vad sägs om de'?

^G
 En gång jag gick ett slag
^{D7}
 på Norrbro en vacker dag.
 Blev så glad till den grad
^G
 då jag såg vår vaktparad.
 Ett tu tre, Kalle P.
^{E7} ^{Am}
 då beslöt marschera me'.
^G
 Jag klev på, börja gå
^{D7} ^G
 och bar käppen så.
^G
 En och var sad': Man har
^{D7}
 aldrig sett så ståtlig kar'.
 En skrek: Se, Kalle P.!
^G
 Jo, sa jag, var lugn för de'.
 Kungen lång, samma gång
^{E7} ^{Am}
 stod och såg från sin balkong.
^G
 Jag hans blick ensam fick
^{D7} ^G
 som i teten gick.
^{Am} ^G
 Och kungen sad': Ja, så sant:
^{D7}
 den där är högst charmant
^G
 och intressant!
^{Am}
 Sen sade han:
^G
 Ej någon ann'
^{D7}
 kan gå som Kalle P.
^G ^{D7} ^G
 Hm, hm! Vad sägs om de'?

Musikmjölkningen mel. *Motorcykeln*

Det hände sig en dag att i ett tidningsblad
fick Skrutteboda-Linus läsa att det var
bevisat med kontroll från vetenskapligt håll
att varje ko är musikalisk
och släpper ner mera mjölk i varje hink
utav klaverlåt och av pianoklink
så singelidutta Linus beslutta
att börja lagårdstrudelutta.

Han Bläsen spänner för och ner till lagårn kör
sitt orgelverk och gumman spelar på gehör
det som hon ej har glömt av Kors på Idas grav
och Alpens ros och Kalle Schewen.
Men korna gilla ej detta orgelspel
kanhända var det för gumman spela fel
så singelidutta Linus beslutta
att någon annan skulle trudelutta.

Han gick med raska ben till Pjattebodasme´n
som är ett övermusikaliskt fenomen
och han svarte strax: "Nog ska jag bli till lags
för dina gamla kräsna kriter!"
Han samla hop där i byn en fin sextett
av nyckelharpor, klaver och klarinett
så singelidutta de två beslutta
att dessa skulle trudelutta.

På kvällen var det hänt med alla instrument
för säkerhetens skull med lagårdsdörren på glänt
dom räknade till tre och sen dom klämde te
och spela Gladiatoreernas avsked.

Ur alla spenar det skvalade och rann
så Linus hann knappast med att byta spann
så singelidutta dom trudelutta
så korna ville aldrig slutta.

Men bortifrån ett bås kom Linus med ett flås:
”För hundra sjutton gubbar sluta upp och blås!
för hinkarna är slut och jag står inte ut
och hela lagårn rinner över.”

Det bara forsa i hektolitervis
så dom fick avbryta mitt i en repris
så singelidutta dom tog och skutta
till nästa gård och trudelutta.

Dom gav sig på turnen till byarna breve
och smen han sa att det ska fanken vara smen
han sålde sina don och smedjan på auktion
och döpte om sin mjölkkorkester.
till Milking boys leading band of cowmusic
och glömde aldrig det stora ögonblick
när singelidutta som han beslutta
att börja lagårdstrudelutta.

O, min Carl Gustaf

Emil Norlander

^A Kärlek, kärlek, himmelska låga,^{E7}
dig jag, dig jag ägnar min sång.^A
Du som, du som skänker mig plåga,^{E7}
men som lisar på samma gång.^A

^D O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,^A
^{E7} du som har kärlek mig lärt!^A

^D O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,^{A7}
^{E7} Gud vad ditt namn är mig kärt!^A

^A Tuvan, tuvan tätt under linden^{E7}
skönt, så skönt man vilar uppå,^A
men ack, men att få luta kinden^{E7}
mot sin vän är bättre ändå!^A

^D O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,^A
^{E7} du som har kärlek mig lärt!^A

^D O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,^{A7}
^{E7} Gud vad ditt namn är mig kärt!^A

^A Blomman, blomman vaggas på stängeln^{E7}
doftar, doftar gör hon också,^A
likväl, likväl, vännen, den ängeln,^{E7}
doftar mer än blomman ändå.^A

^D O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,^A
^{E7} du som har kärlek mig lärt!^A

^D O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,^{A7}
^{E7} du är mitt hjärtas odör!^A

Då Djurgårdsslätten

På Djurgårdsslätten en lördagskväll,
jag mötte honom, han var så snäll.
För mitt på slätten han knöt min sko
och vi fick sällskap till Bellmansro.

Där ute i gräset vi slog oss ned,
allt intill roten utav ett träd,
på samma ställe som Bellman sto´
när han sjöng visor vid Bellmansro.

Där la han hand sin allt uti min,
i mina ögon han titta in,
han lova´ kärlek, han lova´ tro
han lova kvällsmat på Bellmansro.

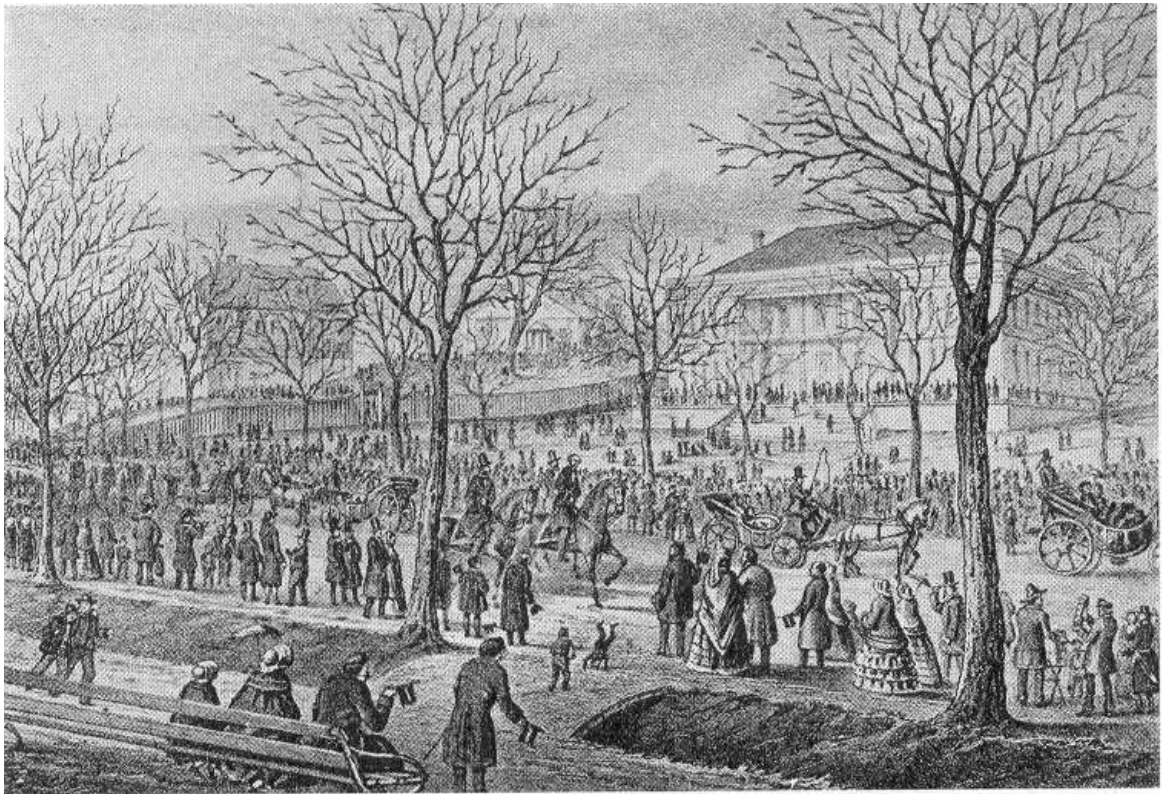
Sen la han armen omkring mitt liv
i fjärran hördes ett positiv
musikens toner satt gång mitt blo´
och jag såg himmelen vid Bellmansro.

Sen ville jag ha den maten som
han hade lovat när som han kom.
Han hade lovat mej kabeljo
med fin-fin senapssås på Bellmansro.

Då gick han bort att beställa den
och sade vänta, min kära vän.
Jag vänta länge, det skall Ni tro
jag väntar ännu vid Bellmansro.

Jag har ett minne, det var hans blick,^{G D7}
det var det sista när som han gick,^G
men jag har ett till uti mitt bo^{C G}
sen den där kvällen vid Bellmansro.^{D7 G}

Nu åren flyktat, de svunnit har^{G D7}
och under tiden han blivit far,^G
men får jag fatt' in jag slår min klo^{C G}
i både honom och Bellmansro.^{D7 G}

Första maj 1857 på Slätten. Litografi, Illustrerad Tidning